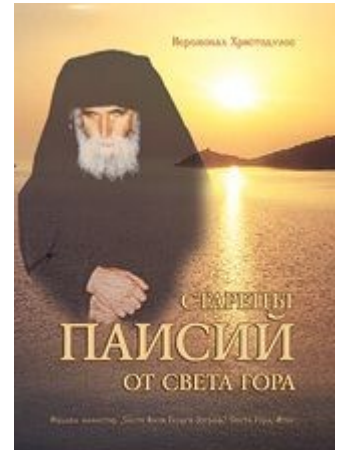

БОЖИЯТА ПРЕМЪДРОСТ И ОКОЛНАТА СРЕДА

“Всичко си направил с премъдрост...” (Пс. 103:24)

-Отче, да разрушим ли лястовичите гнезда? Лястовиците цапат и след това се събират дървеници.

-Ти можеш ли да направиш едно лястовиче гнездо? Какво нещо е сътворил Бог само с едно Свое слово! Каква хармония, какво разнообразие! Накъдето и да се обърне човек, вижда премъдростта и величието на Бога. Виж небесните светила, звездите, с каква простота ги е пръснала Божията ръка, без да използва строителен отвес или нивелир. И как човек се отморява, като ги гледа! Докато човешките осветления, поставени в колони и редици, са много уморителни. С каква хармония Бог е сътворил всичко! И дърветата, които хората засаждат в гората, са като войска, като рота войници. А естествената гора колко отморява! Едни дървета, малки по размер, други пък – големи и – всяко с различен цвят! В едно малко Божие цвете има повече благодат, отколкото в цял куп хартиени изкуствени цветя. Разликата между тях е колкото от невещественото до найлона ^[1].

Всичко, което Бог е сътворил, е удивително. Човешкият организъм е цяло предприятие. Сърцето, черният дроб, белите дробове, всичко е наредено с премъдрост от Бога. Също и растенията, как чудно ги е устроил! По време на окупацията засадохме пет декара пъпешов бостан. Веднъж магнах от пъпешите големите листа, които са близо до корена. Уж за добро го направих, за да ги почистя. Тия големи листа обаче, които са отдолу, действат като филтър – те са техните... “бъбреци”! – и задържат всичката горчилка. И пъпешите станаха!... Хапваше пъпеш и езикът ти се сгърчваше!

-Отче, вие всичко забелязвате!

-Да, във всичко намирам Бога! И в растенията, и в животните, и във всичко! Как да не се удивляваш! Гледаш едно ей такова птиченце да пътува, да отива до Африка и да се връща, без да използва компас, и отново да намира собственото си гнездо? А хората използват и карти, и табели, и пак се губят! И не че птиците вървят по земята и си оставят знаци! В небето летят, над морето! Къде да сложат знаци! Някои малки птичета се качват върху щъркелите, върху... “самолетите”! Те пътуват... еърпорт! Когато птиците летят над морето, спират се и на някой остров, за да си починат. Веднъж когато бях в килията на Честния Кръст, видях от изток да

идват някакви птици, приличащи на врабчета, но бяха по-големи и по-красиви от врабчета. Бяха цяло ято. Четири-пет обаче изглежда се измориха и не можеха повече. Тогава от ятото се откъснаха още около десетина-петнайсет – другите продължиха – и се спряха за малко на едно дърво, отпочинаха си и след това отлетяха всичките заедно. Издигнаха се много нависоко, за да се ориентират и отново да намерят спътниците си. Направи ми впечатление, че не изоставиха онези четири-пет, които се измориха, но се отделиха и други петнайсетина от същото ято, за да ги придружават!

Колко красиво е направил всичко Бог! Гледаш някакви пъстри котенца! Какви красиви палтенца носят! Чак да завидим ние, хората на одеянията на животните! Дори цариците не носят такова одеяние!... Накъдето и да се завъртиш, ще видиш премъдростта Божия. Преди, когато всичко беше естествено, колко красиво беше! Ето, петелът, когато кукурига, не кукурига заради времето. Стои на един крак, и щом кракът му из-тръпне, разпява се: “Кукуригу!” Преминаха – казва – толкова и толкова часове. Сменя крака, и когато пак изтръпне: “Кукуригу!” И гледаш, кукурига в 12 часа, в 3 часа, в 6 часа; неотменно на всеки три часа! И няма нито часовник, за да гледа, нито батерии сменя, нито настройване му е нужно!...

Всичко, каквото виждате и чувате, използвайте като средство за връзка с “горе”. Всичко да ви въздига към небето. Така човек се издига от творенията към Твореца! Когато американците стъпиха на луната, поне сложиха една табела, на която пише: “Небесата проповядват славата на Бога” (Пс. 18:2). Руснаците също полетяха в космоса, но Гагарин каза, че там не намерил Бога. Ами как да Го намери, като летял с протегнати нагоре крака, а не с издигнати към небето ръце? И след това стигат дотам да кажат: “Природата е сътворила вселената”! Сега пък цяла вселена!... Тук една стара машина се разваля и викат цял куп майстори, инженери и т.н., за да я поправят. Мислят, стараят се... И това е само една стара машина! А цяло земно кълбо Бог го върти без електрически ток и нито батерията свършва, нито моторът спира! С такава скорост се движи, а човекът не го и усеща! Страшно нещо! Ако Земята се въртеше с по-малка скорост, тогава човекът би се премятал! Земята се върти с такава скорост, а морето, което има толкова вода, не се разлива! И звездите, които са толкова огромни, се движат с такава главозамайваща скорост и не се доближават една до друга, а се държат на разстояние една от друга! А човекът прави един самолет и се възхищава и се гордее! И ако му превърти нещо умът, започва да говори безмислици и нищо не разбира.

---

1) Игра на думи – auЛов (невеществен) и ваuЛов (найлон) – б. пр.

Автор: Св. Паусий Светогорец

Източник: С болка и любов за съвременния човек